

ლომი

ფოტოგრაფი (კულაკი): — გაიღმეთ! მხიარული სახე დაიჭირეთ!
კულაკი: — შე დალოცვილო, რა მაქვს სამხიარულო? ჩემს უბედურებაზე გავიღებო? ხომ ხედავ როგორ შემომიბიებს?

„ტარტაროზის“ ბრიგადები

—ამჟამად სოფლად სწარმოებს გამწვავებული კლასობრივი ბრძოლა, — ვამბობთ ჩვენ.

— უყურეთ, უყურეთ, — გაიძახიან კოლაკები, მემარჯვენეები, მენარცხენეები და მათი ნათესავ-მეგობრები, — კომუნისტებს უხარიათ, სოფლად რომ ბრძოლა გამწვავდა, ისინი ხელს უწყობენ ამ ბრძოლას.

— უკაცრავად ბრძანდებით, — ვამბობთ ისევე ჩვენ, — თქვენ გგონიათ, ჩვენ ვანგებ ვიწვევთ ამ ბრძოლას, ჩვენ უსათუოდ ვვინდა, რომ კულაკმა კოლექტივის საბძელი ვადასწვას? ეგრე არ ვახლავთ საქმე. საქმე საქმეშია, სახელდობრ: ჩვენ ვაწარმოებთ სოფლის სოციალისტურად გადახალისების პოლიტიკას, ჩვენ ვატარებთ მთლიან კოლექტივიზაციას, ერთი სიტყვით, ჩვენ ვაშენებთ სოციალიზმს. ანაგე დროს არის ისეთი ხალხი, რომელსაც არ მოსწონს ეს ჩვენი სოციალიზმი და გვებრძვის. ასეთი ხალხი სოფლად ვახლავთ კოლაკობა, ყოფ. თავდაზნაურობა, მღვდელ - ხუცობა, მემარჯვენეობა და სხვა და ასე შემდეგ. დიას, და ასეთი ხალხი რომ არის, ჩვენ იგი გვებრძვის, წინააღმდეგობას გვიწევს და ხელს გვიშლის კოლექტივიზაციის გატარებაში. გვებრძვის სასტიკად, გააფთრებით.

გვებრძვის ხმალ - ამოღებულად.

ხოლო რაღაი საქმე ბრძოლაზე მიდგა, რაღაი ჩვენ ხელს გვიშლის სოციალიზმის შენებაში, აბა ბრძოლა ჩვენ გვკითხვით! ჩვენ ვაშენებთ, თქვენ (იგულისხმეთ კულაკები) ხელს გვიშლით? — მაშინ ნება გვიბოძეთ მოვკვეთოთ ეგ ჩვენი ხელის შემშლელი ხელი. თუნდაც ნებაც არ გვიწყალობოთ, ჩვენ მაინც ჩვენსა ჩავიდნეთ და ყოველგვარ მტრულ ხელს მოვკვეთთ. ხელი კი არა, ზოგს, მტრისმეტ გააფთრებულს, იქნებ თავის დაკარგვაც მოუხდეს.

მამასადაშე, პირველი განსლავთ კლასობრივი ბრძოლა სოფლად.

მივყვით მეორეს:

ახლა რომ ჩვენში კოლმეურნეობათა მშენებლობა იშლება, მას უდიდესი დახმარება ესაჭიროება, რადგანაც ჩვენს გლეხებს არც მენშევიკებისა და არც ნიკოლოზის დროს, „რატომღაც“ არ დაუთარსებიათ კოლექტივები, და მით უმეტეს, არც მთლიანი კოლექტივიზაცია გაუტარებიათ. ასე, რომ, ჩვენს მშრომელ გლეხობას კოლექტივიზაციაში საჭირო გამოცდილება არა აქვს. ამიტომ, რაღა ბევრი ვილაპარაკოთ, საჭიროა მისთვის დახმარების გაწევა.

ეთქვათ მესამეც:

კოლმეურნეობათა მშენებლობაში დღეს ბევრია ნაკლი: სწარმოებს ბრძოლა, როგორც კოლექტივის გარეთ, ისე მის შიგნით, სადაც უცხო პირებიც არიან შეპარული. ასეთ კოლექტივებს ვაწინააღმდეგობა.

ნუ დავივიწყებთ მეოთხეს, — დღევანდელ ერთ მთავარ ამოცანას: ახლა სოფლად საგანაფხულო სასოფლო სამეურნეო კამპანია იწყება და ჩვენ, გლეხობასთან ერთად, უდიდესი სურვილი გვაქვს გავაფართოოთ ნათესების სივრცე, ავსწიოთ მოსავლიანობა, მოვაწყოთ სასოფლო - სამეურნეო რაციონალიზაცია, მთლიანად გამოვიყენოთ ძველი და ახალი სასოფლო - სამეურნეო იარაღ-მანქანები და სხვ.

დაბოლოს, მეხუთე:

სასოფლო - სამეურნეო კამპანიასთან, კოლექტიურ და საბჭოთა მეურნეობის ფართო მშენებლობასთან დაკავშირებით, დღეს ჩვენი ყურადღება მიმართულია სოფლისაკენ, რადგანაც სოფლად ჩვენი გამარჯვება უზრუნველყოფს ჩვენს საბოლოო გამარჯვებას როგორც ქალაქის, ისე სოფლის კაპიტალისტურ ელემენტებზე.

გამოვიდა რა ველა ამ ხუთი მოსაზრებიდან, „ტარტაროზის“ რედაქციამ გადასწყვიტა სოფლად გაგზავნოს თავისი ბრიგადები.

რაც მართალია, ერთი - ორი თანამშრომელთაგანი ფიქრობდა ერთი ბრიგადის გაგზავნას, მაგრამ ვინაიდან, სამუშაო სივრცე მეტად ფართოა და სამუშაოც აუარებელი, ამიტომ ერთხმად გადაწყდა გაგზავნა რამოდენიმე ბრიგადის, ისე, რომ ჩვენი ბრიგადების წევრებით უკვე ამჟამად არის მოფენილი მთელი საქართველო, ავტონომიური რესპუბლიკებისა და ავტ. ოლქების ჩათვლით.

ბრიგადები ჩვენ უკვე გაგზავნილი გავს რესპუბლიკის სხვადასხვა რაიონებში. ჩვენ პირველად ვიფიქრეთ მოგვეწყო ბრიგადების საზეიმო გაცილებმა, მაგრამ ეს გამოიწვევდა ზედმეტ დროს, ენერჯის, სიტყვების და ბორჯომის წყალის დახარჯვას და ამიტომ ჩვენ დავერიდეთ ამ ხარჯებს.

დიას, ბრიგადები უკვე დაგზავნილია.

ბრიგადების წევრონი! თქვენ თუ არ დაგეჟარგათ, ან არ დაგავიწყდათ, უკვე მოგეცით ინსტრუქცია თქვენი მუშაობის შესახებ, მაგრამ, ყოველგვარი გაუგებრობის თავიდან ასაცილებლათ, საჭიროდ მიგვანია გითხრათ და მოგაგონოთ თქვენი მოვალეობა.

ბრიგადის თვითმეული წევრის უშუალო ვალდებულებაა, ყოველმხრივი დახმარება გაუწიოს მოჯამაგირე, დარბი და საშუალო გლეხობას კოლექტივების დაარსებაში.

ბრიგადის წევრის ვალა ენერგიულად იბრძოლოს მთლიანი კოლექტივიზაციისათვის.

ბრიგადის წევრი უნდა იყოს კოლმეურნეობის პროპაგანდისტი, აგიტატორი და ორგანიზატორი.

ბრიგადის წევრებმა უნდა გაიხეპირონ ზემოდ-ჩამოთვლილი ხუთი დებულება და ისე იმოქმედონ, როგორც მოუხდება ნუშათა კლასს და მშრომელ გლეხობას, სახელდობრ:

ა) სოფლად გამწვავებული კლასობრივი ბრძოლა მათ უნდა დააგვირგვინონ მოჯამაგირე, დარბი და საშუალო გლეხობის სრული გამარჯვებით;

ბ) რადგანაც გლეხობას სათანადო გამოცდილება არა აქვს კოლმეურნეობათა შენების შესახებ, ყოველმხრივი დახმარება უნდა გაუწიოს მას კოლექტივების მოწყობაში, გამსხვილებაში და გაძლიერებაში;

გ) ბრიგადების წევრებმა ხელი უნდა შეუწყონ კოლექტივების გაშენებასა და გაჯანსაღებას;

დ) ბრიგადების წევრთა უშუალო ვალდებულებაა, ყოველმხრივი ნუშათობა გასწიონ, რომ საგანაფხულო სას.-სამ. კამპანია რაც შეიძლება წარმატებით ჩატარდეს, გაიზარდოს მოსავლიანობა, გაფართოვდეს ნათესების სივრცე;

ე) ბრიგადების მთელი საქმიანობა უნდა სწარმოებდეს იმის მტკიცე შედეგებით, რომ სასოფლო მეურნეობის სოციალისტურად გადახალისების ამოცანის დადებითად გადაწყვეტაზე არის დამოკიდებული მთელი ჩვენი სახალხო მეურნეობის განვითარება და საერთოდ ჩვენი წინსვლა მომავალში.

დაბოლოს, ყველაზე მნიშვნელოვანი ჩვენი ბრიგადებისთვის: მათ დაუწინაოდა უნდა ამხილონ სოფლის დღევანდელი მშენებლობის ყოველი ნაკლი, თვითმეული გადამახინჯება, თვითმეული მტკიცეული მოვლენა, ყოველი მიმინარ, საბჭოს თავმჯდომარე, ყოველი მთვლემარე აგრონომი, კომუნისტი, კომკავშირელი, უპარტიო, პასუხისმგებელი და ტენნიკური მომსახურე. ერთი სიტყვით, თვით-კრიტიკა უფომბოლო, სასტიკი და ფართოდ გაშლილი!

მამ, ასე ბრიგადელებო, წინ, მთლიანი კოლექტივიზაციისაკენ. გავანიაოთ, გააქროთ და გავარამტყეოთ კულაკობა, როგორც კლასი!

აღლარ-აღლარსან.

წერილი მშობლებს!

მე ეს წერილი მინდა დავიწყო
სულ სხვანაირად, არა ძველურად.
ცდებით, ძვირფასნო ჩემო მშობლებო,
რომ თქვენ ჩამთვალეთ უცხოთ, ველურად.

მე ტფილისში ვარ რკინის გზის მუშად,
ჯამაგირი მაქვს ისე, საშვალთ,
ვარჩენ ცოლ-შვილს და... ვარსებობ ჩემთვის,
ფულეები არ მაქვს ზვინათ და კალოთ...

მაგრამ ბედს მაინც მე არ ვემდური.
პირიქით, სრული ვარ კმაყოფილი;
ტორტს მიჩვენია რიგში ხდომილი
გირვანქა ყველი და ქართოფილი.

და ეს თქვენ იცით რისთვის და რატომ?
ში! ვერ მიხვდებით თქვენ ჯერ ამ ამბავს.
ხელისუფლება თვითნებულ ჩვენგანს
სოციალიზმში უშუალოთ აბამს.

შო, ტფილისში ვარ... სოფელში მხოლოდ
ჩამოვდიოდი სტუმრად მშობლებთან.
დროს ვატარებდი ქეიფში, ლხინში
მოყვითებთან და მეზობლებთან...

სხვა არაფერი (ან რა შეჰქძლო!)
მაგრამ ეს არის „სოფლისკენ პირი“?!
არა, იცოდეთ! ეს მასწრობაა
და დაპირება მხოლოდ ზეპირი.

იცითი რა გითხრათ? (ნუ შეუხტებით).
თქვენთვის (სოფლისთვის) დადგა სხვა ხანა
დაფიქრდით და ნუ დაგემაართებათ
გულის ფრიალი და თავის ფხანა.

თქვენსკენ დაიძრა ტრაქტორთა რაზმი,
ის გადათელავს ღობეს და ყორეს.
და კოლექტივი მოხობს „კორღანოს“,
არ წაგაჩხუბებს ერთი-მეორეს,

მე ჩემი წილი (ხომ კი მერგება?)
მიწა შევსწირე კოლექტივს სოფლის.
იცოდეთ კარგად: კოლექტივია
დამფასებელი შრომის და ოფლის.

კვლავ ვიმეორებ: ნუ შეუხტებით,
(საქმე კეთდება დიდი და კარგი), —
თორემ ბოდიშსაც არ მოგიხდია,
ისე გახდებით ზედმეტი ბარგი.

ჩვენს ქვეყანაში, ვინც უკვირდება,
სულს ხვა ქვეყანა იქმნება თითქმის,
და საყვედური კომუნისტებზე
თქვენ კარგად ხედავთ, არვისგან ითქმის.

შო-და, ჭკვიანად... ნუ აღელდებით;
(წელს ზევით მაინც ვერ აუხტებით).
ამაში არის ჩვენი სოფლის ხსნა,
წინააღმდეგი ნუ გაუხტებით.

ი. ხინვალი.

„ლ ა ლ ა ტ ი“

კულაკი (მემარჯვენეს): — არა გრცხვენია მიღალატე? რა მიქენი ეს?
მე შენი იმედზე მქონდა!

(„ქროკოდილი“-დან)

„სარსაროში“ № 6
სპეციალური —
თეატრალური
ნომერი
გამოვა 9 თებერვალს

აღსასრული

შეხვედრა

კულაკმა სიქვა: — დავილუპე,
ეს ხუმრობა როდიაო!
შვილი მწერდა ქალაქიდან —
ბრიგადები მოდიანო...

უნდა მოხნან და მოთესონ,
ლარიბებსა შველიანო,
ვანო, გიგა და ონოფრე
გაკეთებას ელიანო.

ხლართში მყვანდენ დახლართული,
ოი, ღმერთო! მომკალიო,
სულ ჩემიდან გამოქონდათ
გუთანი და ნამგალიო.

ესლა მუშებს განუზრახავთ
გაუპართონ მათ ხელიო,
ტრაქტორიც გადმოუგზავნეს
და თავთავის საჭრელიო.

აღარა სჭრის ჩემი სიტყვა,
ვერავენ გავაბრიყვეო,
„კოლექტივში ნუ შედიხართ“
სიტყვა შორით დავიწყეო.

მაინც ვერავენ მოვზიბლე
ვერც მუქარით, ვერც ხვეწნითო,
სულტყუილად ვილაქლაქე
გავიხეთქე მუცლის ღვითო.

გადავედი იერიშით
დავსწვი ღარიბთ ქონებაო,
ფონზე მაინც ვერ გაველი
ამერია ვონებაო.

უკანასკნელ ღონესაც ვცდი
რაღაც ბრიგადებიაო,

ენახე მოყმე სოფლის ბოლოს, ჯდა მტირალი წყლისა პირსა
კმუნვის ალი გადაჰკროდა მის დაღრეკილ ცხვირს და პირსა.
უიქედოთ ბუტ-ბუტებდა, გრძნობდა რაღაც გასაჭირსა,
ენახე და ცნობა მომინდა ვინარის და ან რათ სტირსა?

ვუთხარ: „ზომ ხედავ ძველს სოფელს, სიკვდილი გადაჰკიდა?
მის მესაფლავეს, კოლექტივს, გაუღეს გზა და ხილია.
ბრიგადებს ბრიგადა მიადევს, ბრძოლა სწარმოებს დიდა;
აქ რასა აქნევ? შენ, განა, ყველა ეს ფეხზე გკიდა?“..

მითხრა: „ჰაი, რომ გავჭრილვარ კოლექტივების შიშითა,
ჩვენ, კულაკები, ჩვენ საქმეს არა დროს არ დავიშლითა;
ისე მიგვიღოს მიწამან, როგორცა წარმოვიშვითა;
არ გათეთრდება ყორანი, რაც უნდა ხეხოთ ქვეშითა“.

ხელი ვკარ, იქით გავავდე ახალი ქვეყნის მტერია.
შევივლე: „დიად ჭიდილში დაგფერთხავთ ვითა მტვერია;
თქვენი უმსგავსო საქმენი მოკლეა, მით ოხერია;
ჩარჩს კოლექტივი რათ უნდა, ანუ რა მისი ფერია“.

ბოქსინი

პურ-მარილზე დავატიებ
ცოტა შემითვრებიანო.

როცა შექანჯალდებიან
მაცდურათ თვალს ჩაუკრავო,
ჩემს ნებაზე ვათამაშებ,
დაირსაც დაფუკრავო.

ფოფოლიას დავატიებ,
მოარშიყე ძველიაო,
თვალებს ისე დაუნაბავს
ვით მაცდური მელიაო.

თუ ეს ხერხიც ჩამეფეუშა
დავმარცხდი და ის არიო,
ლამის თვალთა დამიბნელდეს,
გასკდეს გულის ფიცარიო.

გამოვიკრავ გუდა-ნაბადს
მე აქ ვეღარ დავრჩებო,
გულო, რათ არ დაიკლები
გულო, რათ არ დაშრებო.

მანი.

გ ა ნ ა ხ ლ ე ბ უ ლ ი ა მ ბ ა ვ ი

— სად ვარზიხარ? ვადიხადე ათი შაური ჯარიმა ტრამვიდან ჩამოხტომისათვის!

ფ ე ჩ ი ს მ ე ლ ო დ ი ა

ეს სათაური ფუტურისტულია, მაგრამ შესაფერისია.

თუ ეს ფუტურისტობაა, მაშინ პროფ. მოსე თოიძეც ფუტურისტი ყოფილა, რადგან მას აქვს ასეთი ნახატი:

სამოვრის მელოდია

როცა გამოფენაზე ეს სურათი ვნახეთ (ეს იყო ხუთი წლის წინედ, ამხანაგმა იხუმრა:

— ამის უკეთესი თემა იმ კაცმა ვერაფერი ნახა?! თუ სამოვრის შიშინი მელოდიათ ესმის მას, ყურები სტკივებია! ქალი უზის მაგიდას. მაგიდაზე: ადუღებული სამოვარი, ლიმონის ნაჭერი, ჩაისი ჭიქა ლამბაქით და, სხვა არაფერი?! — უპკირდა ამხანაგს.

რალა დაემალა, მეც მესამეშა მაშინ „სამოვრის მელოდია“.

როცა სახლში მივედი, ცოლს სამოვარი ავადუღებინე, მაგიდაზე დავდგი და მოვუსმინე სამოვარს თავისი მელოდია. იყო რალაც მუსიკალობა, მაგრამ არც ისეთი, რომ ღირებულყოფილ მასზე სურათის დახატვა.

მაგრამ ესლა კი დავრწმუნდი, თუ რა ღრმა შინაარსი და განცდაა მოცემული „სამოვრის მელოდია“-ში.

ამაში დამარწმუნა შემდეგმა გარემოებამ:

—:—

როცა თოვლმა მიდამო გაათეთრო, დაჰფარა და წიელი ბუნება უცბად გახდა ქალარა, — დავდგი ფეხი ოთახში (სიცივემ გამაშეშა), მაგრამ ფეხი რას იზამს, თუ არ არის შიგ შეშა!

ადგილკომი (ვალოდია) დავგვირდა: შეშას მოგცემთ მალეო, დღეს თუ არა, ხვალეო.

მაგრამ როცა ცოლშვილს აევსო

მოთმინების ფალა, ცოლმა გარედ გამაგლო (კიდევ გამიტიალა).

მთაწმინდამი ვცხოვრობ. მთიანია ადგილი და იქ შეშის ატანა არ არის მთლად ადვილი.

წავედი დიდუბეში. (ხელებს ვითბობდი უბეში).

სამ დღეს უქმად ვიარე. (რა არ გამოვიარე!) შეშა ხელში ჩავიგდე ომითა და ჩხუბითა. მაგრამ ხომ ვერ წავეიღებ ჯიბითა და უბითა?

— მხოლოდ ოცი მანეთი, არც მეტი, არც ნაკლები! ცხენები მყავს ფურგონში, არ გეგონოს აქლემი! — მეუბნება მეფურგუნე, (მეხუმრება რალა!.. დღეს იგია ჩემი ბატონი და ალა).

— ჰა, ძმაო, დატვირთე ერთი ფურგონი, და იქნება ნახევარი საჟური. — მითხრა შეშის საწყობის გამგეკ.

— ნახევარი საჟური როგორ დეტევა ერთ ფურგონზე?

— ყველას ასე მიაქვს. ერთი ფურგონი — ნახევარი საჟენია! — დამარწმუნა“ საწყობის გამგეკ.

რა გვაწყობოდა; შევუდექით დატვირთვას.

— ისე დავაწყობ, რომ ცხენებს არ გაუჭირდეს წაღება, ცოტა დავულოთ! — გადაუჩურჩულა მეფურგონემ მტვირთავს.

მართლაც მალე „დატვირთეს“.

— გზებზე არის ტალახი... იყოს ჩვენი შემწე ღმერთი და ალახი! — სთქვა მეფურგონემ, და დაიძრა ჩვენი ფურგონი.

მე დავწინაურდი.

როცა ჩვენი ქუჩის მოსახვევში შევივაბე ფურგონს, გულზე მეცაეღდა, თვალი დამიბნეღდა — შეშას აკლდა ბლომად.

თურმე გზაზე ბიჭ - ბუჭები იტაცებდენ შეშას. მეფურგონეს რა ენადვლებოდა, ცხენებს ტვირთი აკლდებოდა.

შევუდექით აღმართს. დადგენ ცხენები.

მეფურგონე ისე ავინებდა ცხენებს, თითქოს მათი მამა ყოფილიყო, ცხენები კი — მისი შვილები.

ცხენები არ იძვრიან. თოვს.

— ნუ სცემ ცხენებს, შესდექ! ნახევარი აქ დასტოვე და წაიღე შემდეგ! — ასწავლა ჭკუა მეფურგონეს გამვლელმა მოქალაქემ.

და არც იყო მეტი ჩარი, იქ დავტოვეთ ნახევარი.

და როდესაც შემდეგ მოვებრუნდით წასაღებად დატოვებულ ნახევარს, — თმა დამიდგა ყალყზე და გამიშრა ხახა, როცა თვალმა ნახა: შეშის ათიოდე ნაჭერი ეგდო მხოლოდ (დანარჩენი გაეტაცათ).

—:—

სალამოს (ეს ოპერაცია მთელი დღე გაგრძელდა), როცა ფეხი შერთ გამოვტენე, ზედ ერთი გირვანქა ნავთი დავასხი და ცეცხლი მოვუკიდე, ცოლშვილის სინარულს სახლდვარი არა ჰქონდა.

ფეხს გარშემო შემოვუსხედით ყველანი.

უცბად ჩაჭრა ცეცხლი.

ფეხის კარები გამოვალე და შიგ შევიხედე. ნავთი დამწვარიყო, ხოლო გატრუსული შეშა „ხელშეუხლებლად“ ეწყო.

ისევ ნავთი... ისევ ნავთი... ისევ ნავთი.

როცა ათიოდე გირვანქა ნავთი მივაწვი, ფეხიდან მოისმა მელოდია.

ისევ გავალე ფეხის კარი.

შეშის ნაჭრებიდან ქაფიანი წყალი ჟონავდა.

შეშის ნაჭრები სტიროდენ ქაფიან ცრემლებით.

ყური დავუგდე და მათ მელოდიაში მე ეს სიტყვები გავიგონე:

— ცოდვა არა ვართ, რომ ასეთი ვიქნას“ (ე. ი. ძვირი დაგიჯდა ჩვენი თავი) შეშას ფეხში გვწვავ?! მაგრამ ჩვენ არ დავიწვებით; მომავალ წელსაც უშეშოთ დასტოვებს ქალაქს სატყეო ტრესტი და, მაშინ გამოგადგებით, შეგვიანახე მანამდე. ჩვენ მთებიდან მტკვარმა ჩამოგვიტანა. გარეთ ვეყარეთ. გაუღენთილ-გაბერილი ვართ წყლით! — მოსთქვამდენ ქაფიან ცრემლებით შეშის ნაჭრები.

და მართლაც ამ მელოდიაში ჩემზე ისე იმოქმედა, რომ იმ „ძვირფას“ შეშას აღარ ვწვავ.

ცოლ-შვილს ისევ აძვადავებს.

აი, ესლა სხვებისათვისაც ადვილი გასეგება, თუ რას ნიშნავს მელოდია... სამოვრის იქნება ის თუ — ფეხის.

—:—

ხან იმასაც კი ვფიქრობ:

— ეგებ ეს შეშა მოსე წინასწარმეტყველის იმ ბიბლიურ ბუჩქის შეშაა, რომელიც „იწოდა და არ იწოდა“.

ინელი.

„ბოროტმოქმედების ადგილზე“

— „ჩვენი გამგე ყველგან გამოდის კერძო სასადილოების წინააღმდეგ, მაგრამ მას ერთხელაც ვერ ნახავთ წითელ სასადილოში, მუდამ აქ დადის!

იერიში ნაგავზე

— თქვენ გეცინებათ... აქ კი სსს-ცილო არაფერია. რომ დასწრებით ქალაქის კომუნალურ განყოფილებაში გამართულ თათბირს ქალაქის სანიტარულად გაწმენდის საკითხის შესახებ, დამერწუნეთ, რომ თქვენ პირველი წამოისვროდით ამ ლოზუნგს.

— კაცო, რა დროს ნავაგზე წერაა, როცა მთელი მსოფლიო ყალყზე სდგას? — მეტყვით თქვენ.

რომ დასწრებით ამ თათბირს, თქვენც ყალყზე დადებოდით და აი რატომ:

თურმე მეეზოვეების ადგილკომები ერთიანი ფრონტით იბრძვიან ქალაქის გასუფთავების წინააღმდეგ და მოუწოდებენ მეეზოვეებს არავითარი მონაწილეობა არ მიიღონ ამ მუშაობაში. კიდევ მეტი: ადგილკომები მეეზოვეებს საბოტაჟს ავალბენ და უნერგავენ იმ აზრს, რომ ქალაქში სისუფთავის დაცვა მათ მოვალეობას არ შეადგენს.

მაგალითად, მე-3 რაიონში ადგილკომმა „მეუფნებელ“ მეეზოვეებს

შეაწყვეტინა ქალაქის გასწმენდა დაწყებული მუშაობა და ასეთი ურჩობისათვის მათ სასტიკი საყვედური გამოუცხადა უკანასკნელი გაფრთხილებით.

იმისათვის, რომ ჩაშალონ ქალაქის სიბინძურისაგან გამსუფთავებელ კომისიის მიერ დაწყებული მუშაობა, ადგილკომებს მოუხდენიათ მეეზოვეების „განიარაღება“. როგორც მომხსენებელმა აღნიშნა თათბირზე, მეეზოვეებს არ აქვთ არც ნიჩაბი, არც წერაქვი და არც ცოცხი. უჭირავთ ხელში „ტროსტები“ და დასეირნობენ.

რა ვქნათ? მეეზოვეები გაგვიდიდკაცდნენ. ქალაქი სავსეა ნაგავით. იერიში ნაგავზე! — აი ამ ლოზუნგმა თუ ფართო გამოხმაურება არ ჰპოვა მასებში, ჩვენი საშველი არ არის.

დარწმუნებული ვართ, რომ ამ ლოზუნგის ცხოველყოფილობა, მისი განხორციელების აუცილებლობა ღრმად აქვს შეგნებული ყოველ მოქალაქეს, გარდა „უაქტ“-ის სახლების კომენდანტებისა (მეეზოვეები ხომ

მხედველობაში აღარ მიიღებიან).

„უაქტ“-ის სახლების კომენდანტები ამ იერიშში არ გამოგვადგებიან, რადგან, როგორც სარწმუნო წყაროებიდან ვიცით, მათ ბლოკი აქვთ მეეზოვეებთან. ეს ცხადპო უკანასკნელი ღლეების გამოცდილებამ, სანამ ამხ. ხმალაქემ ვირის აბანოში არ უკრა თავი რამდენიმე კომენდანტს, ქალაქის გამსუფთავებელ კომისიის მუშაობის წინ წაწევა არ მოხერხდა.

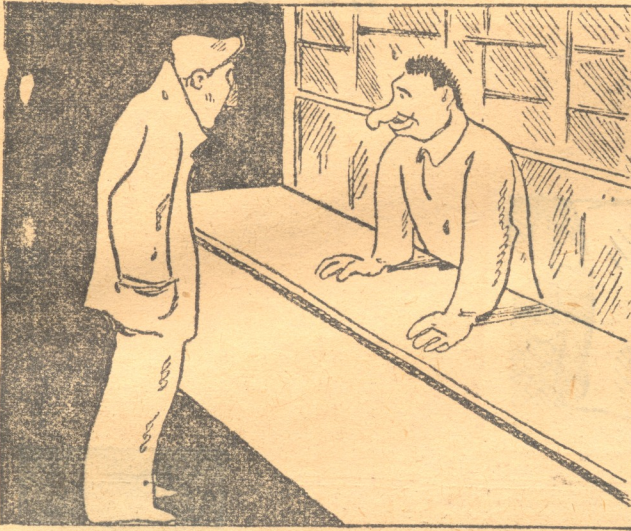
ქალაქში სიმყრალის სუნი მატულობს. მარტო სისუფთავის დამცველი კომისიის წევრები ვერას ხდებიან. ნაგავი გროვდება, ნაგავი მატულობს. იერიშით ნაგავზე!

„ტროსტიან“ მეეზოვეებთან და პორტფელბიან კომენდანტებთან სალაპარაკოთ ჯერ არ გვცალია. ჯერ უსულო მაგრამ ავსუნიათ ნაგავი მოვამოროთ ქალაქს და შემდეგ სულიერ ნაგავთა საწინააღმდეგო ლაშქრობა დავიწყეთ.

აჰ, იერიში ნაგავზე!

საუბირ-ბან-შიხ.

ჩვეულებრივი მოვლენა

— ამხანაგო, კალოშები მომეცით.

— ქალის კალოშები გვაქვს, კაცის აღარ არის.

— მომეცით კალოშები!

— კაცის კალოშები გვაქვს, ქალის არ არის.

ჩვენი ბრიგადა

თავისებური რაციონალიზაცია

(რადიო საკუთ. კორესპონდენტისაგან).

სადგურ სანდარის ახლოს სოფლის კავშირს მოწყობილი აქვს სამეურნეო მანქანა - იარაღების სახელოსნო, სადაც სწარმოებს მუშაობა. ყველაფერი რიგზეა, მხოლოდ ამ სახელოსნოს მუშაობის ტემპი ბევრით განსხვავდება საერთოდ ჩვენი ყველა და ყოველგვარი ტემპებისაგან. სახელდობრ: ერთი ტრაქტორის შეკეთებას სჭირდება სამჯერ მეტი დრო, ვიდრე მოუხდებდა ახალი ტრაქტორის დამზადებას.

სახელოსნოში მოსამსახურე მეტია, ვიდრე მუშა. ალბათ აქაც თავისებური რაციონალიზაციაა.

არის კიდევ ერთი „უმნიშვნელო“ ფაქტი: ტრაქტორები და მანქანები დღეობით და ხუთ-ათ დღეობით ყრია თოვლის, წვიმის, ქარის, ტალახის და სხვა მოვლენათა ანაბარა. ალბათ იმ მოსაზრებით, რომ მანქანები გარეთ ყოფნას შეეჩვიონ: მათ ხომ გარეთ მუშაობა მოუხდებდათ მომავალში! მართალია, ასეთი ხერხით მანქანები იწუნება და იფუჭდება, მაგრამ ეს არის სოფლის კავშირის თავისებური რაციონალიზაციის მსხვერპლი.

ტარბრივადელი ხიზტი. ლომობივარა, თუ ვებრაღვა

(დებუა-ელვა, საქ. კორესპ.)

გურჯაანში სასამართლომ განიხილა კულაკების საქმე. კულაკებს ბრალი დაედოთ ისეთ „უმნიშვნელო“ საქმეებში, როგორიც არის:

კოლმეურნეობათა საწინააღმდეგო აგიტაცია, პროპაგანდა, მესამე სესხის გავრცელების ჩაშლა, კონტრრევოლუციონური ორგანიზაციის დაარსების ცდა და სხ.

ამ საქმის მთავარი მონაწილენი, მართალია, სასამართლოს არ დაუხვრეტია, მაგრამ... ორი წლის პატიმრობა კი მიუსაჯა. ეს მთავარი ბრალდებულებია: ირემავილი და ბაღდასაროვი. დანარჩენ კულაკებს მიესაჯათ... ეჰ! აღარ ღირს ლაპარაკი.

რა არის ეს: ლმობიერება, ზომიერება, შებრალება თუ კიდევ სხვა რამ?

ტ. ბ. ყულვი.

ჩამოვიღენ

(პირდაპირი მავთულით საქ. კორესპ.)

აფხაზეთში ჩამოვიღენ ჩრდილოეთ - კავკასიიდან გამოძევებული კულაკები, რომელთაც ადგილობრივი კულაკები ასალებენ, როგორც ყუბანში დაშლილ კოლმეურნეობათა მსხვერპლთ. მართალია, ეს საქონელი (იგულისხმეთ კულაკი) ნაკლებათ სავსეა აქ, მაგრამ შეიძლება სხვა რამეთ, მაგალითად საექსპორტო გამოდგეს; როგორც ცხიმოვანი ნივთიერება, რადგანაც კულაკებს ძველი ცხიმი კიდევ აქვთ შეჩინილი.

ტ. ბ. კანჭი.

ნუ შეხვალთ... კოლექტივში.

(შაერო - ფოსტა, საქ. კორესპ.)

თურმე საბჭოს თავმჯდომარე ისეთივე შეიძლება იყოს, რომელიც კოლექტივის არა საბჭოურათ უყურებს. თუ არ გჯერათ, კითხეთ წითელი ქალაქის სასოფლო საბჭოს თავმჯდომ-

არე თეიკაშვილს და გაიგებთ, რომ კოლექტივიზაცია მანვე მოვლენაა.

— ნუ შედიხართ კოლექტივში! — ასე მოუწოდებს იგი გლეხებს, — კოლექტივი რა გლეხის საქმეა, ჩვენ ცალკე გვიყვარს ცხოვრება!

ასეთი თავმჯდომარე მართლა უნდა განეცალკევოთ ჩვენი საბჭოთა და მშრომელი გლეხობისაგან.

ტ. ბ. კომბალი.

ნუ აწუნებთ ხალილოვს.

(ტელეფონით, საკუთარ კორესპონ.)

ლიუქსემბურგის (ბორჩალო) რაიონის კომში უდიდესი „სიფხიზლით“ ეპრობიან კოლექტივიზაციას. მაგალითი გლეხების ერთმა ჯგუფმა აღმასკომში შეიტანა განცხადება კოლექტივში მათი მიღების შესახებ. ეს განცხადება, როგორც წესია, „საქმეში“ დაკერდა, წინასწარი რეგისტრაციით. ვინ იცის სანამ იქნებოდა ამ „საქმეში“ გლეხთა სურვილი, რომ მსუბუქ კავალერიას არ გამოეჩხრიკა იქედან.

იმავე მს. კავალერიის ბრალია რაიონის კომის თავის თაგვის „უსაფუძვლო“ შეწუხება, კავალერისტების მოთხოვნით, მან სამი საათი ეძება... თესვის კამპანიის გეგმა, რომელიც საქმეებში იღო თავისთვის, განა შეიძლება ანხ. ხალილოვის (თავრე ვახლავთ) ასე შეწუხება ისეთი, „უმნიშვნელო“ საქმისათვის, როგორიც არის თესვა და კოლექტივიზაცია?

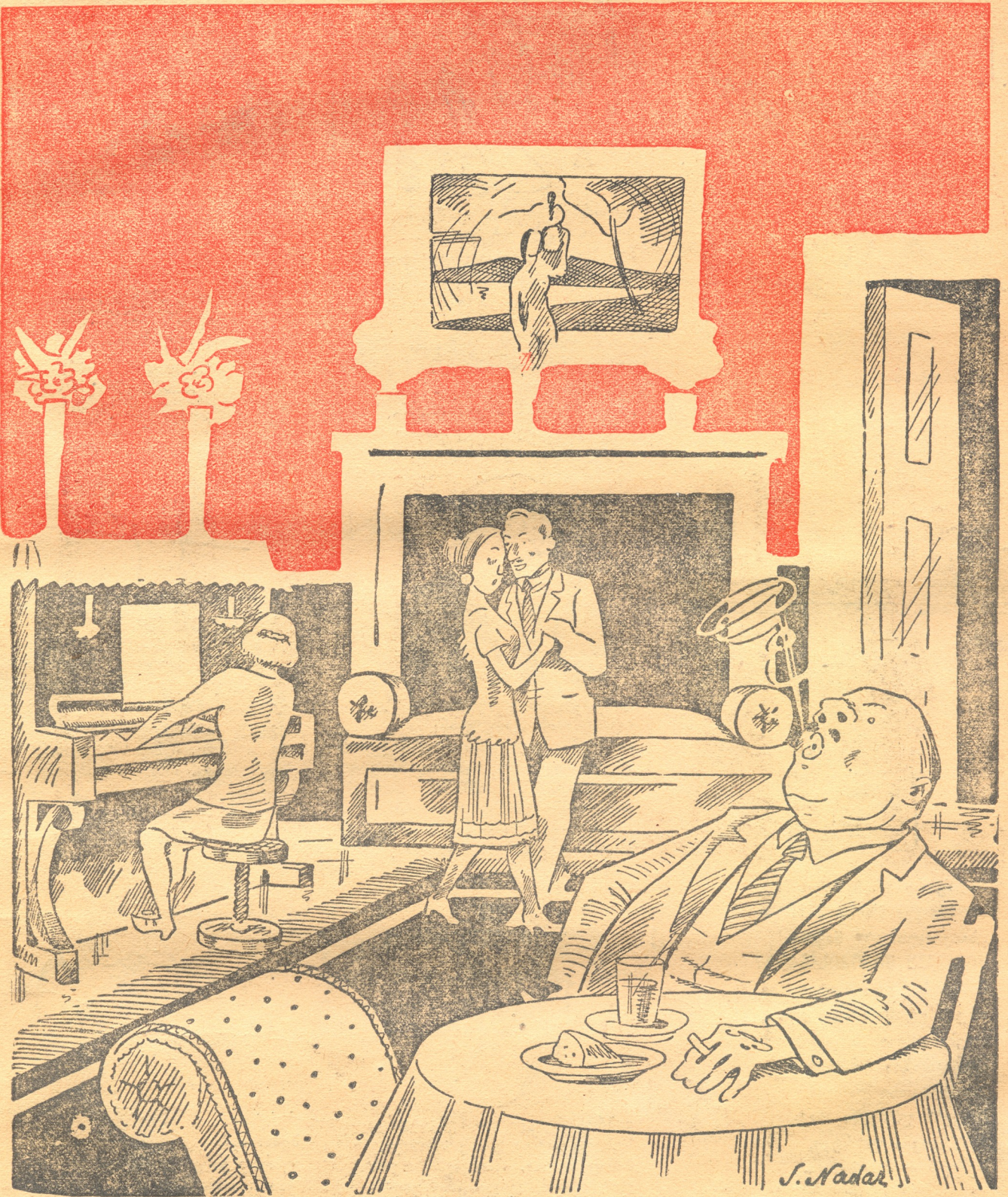
ტ. ბ. კვანტი.

„უ ვ უ ვ ე“

— ეს რა ამბავია? რა დაგემართათ!
— ხსს!.. დღეს შრომის ბირუსის კომისიას ველოდებოთ და თუ თავი გაჭირვებულათ არ მოვაჩვენეთ, მო-
გვხსნიან აღრიცხვიდან!

მანი

— გადავურჩით კომისიას,
ჩვენც ვამშვენებთ ბირუს სიას.

ახალგაზრდა მხატვართა გვერდი

ლევნივი

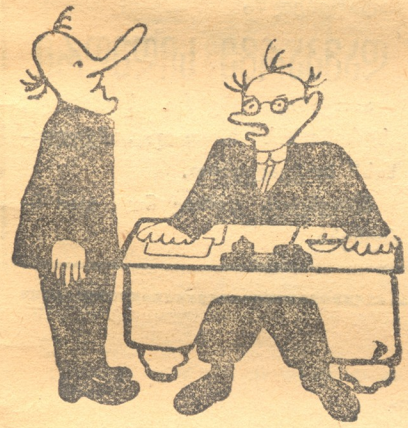
მ. ლაზია, ლანჩუთი

მ. ლომიძე, ტფილისი

გ. ჭგე: — ყოჩაღ, საუცხოვოდ გაართუით მი-
ზანს!
მუშკორი: — რახაც დავუმიზნებ, შიგ გა-
ვართუაქ!
გ. ჭგე (თავისთვის): ჰმ! ალბად მუშკორია.

მეგრელიზვილი ტფილისი

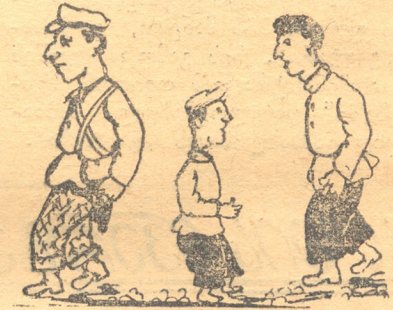

— „ამხანაგობით“ მხოლოდ სხვებთან მომ-
მართე, ხოლო როცა არავინ არის — „ბატ-
ონობით“.

— ჰუ, რა უწმინდური სიტყვები იხმის!
— აქ სკოლაა—ალბად მახწავლებელი მო-
წაფეს ჩვეულებისანებრ „არიგებს“.

ნახ. მ.—ბახ, ახალ-ხენაი.

— ვინ არის ის ყმაწვილი ასე
რად? — რომ დაღის რევოლუციით?
— ალბად პაქუა ადამია!

მომხმ.: — ამხანაგო, მომაწოდე საჩივრის-
თვის შენ მაგ ყუთი!
ნორბარბ.: — მოქალაქე, იყიდება, მანეთი
ღირს სწორედ ხუთი.

3. ნინუა, მარანი

— მე „ხვალ მოდი“-ს თქმისათვის გამომა-
გდეს სამსახურიდან. გუშინდელ მუშას კი
„იმ კვირაში მოდი“-ც არ ეშვებოდა ყოფილ
გამგესათვის.

წერილი ძმას

ამალეზა (ჭუთაისის ოლქი)

მოდის სამსახურში (დამოკიდებულია მის სურვილზე).

იპოლიტე, იწერები დრამატიული წრის გამგეობიდან მოწმობა. აიდეო, უორტეკა ბელთაძე ძალიან დატვირთული არის საქმეებით, ჯერ ერთი—მასწავლებლობს, ხოლო დანარჩენ დროს ანდომებს გლეხკომის მდივნის გართობას (რა ქნას, ქალი ცოდვია — ტყუილად ზის თავის პატარა კაბინეტში).

ილიკო ხარაბაძეც დატვირთულია

და მოხოვა—ნუ შემაწუხებ მაგ საქმი-სთვისო. მასაც დიდი საქმეები აქვს, ის კაცი მასწავლებელია, გლეხკომის ი ანგელოზარე, რემედასის პდვანია და სამი კვირაა რაც რემედასის სასა-რგებლოდ სალამოს დადგმა გადასწყუ-ვიტა, ბილეთები გაყიდა უკვე ზელზე, ფული ჯიბეში ჩაიდვა და სალამო კი-დევ ვერ მოუწყვია და მე როგორ შე-ვაწუხე. ამ საქმისათვის.

გწერს შენი ძმა.

„რწყილი“.

ამაო იპოლიტე!
მივიღე შენი წერილი. ფულის გა-ძოგზავნას იწერები. შენ ალბად დაფ-ნის ავენსის იმედი გაქვს. მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენ წრეულს დაფნა არ მოგვეჭრება, მაინც მოვახერხებ ბანკი-დან ავენსის აღება. ორდერი ოთხ დღეს ვატარე. მოლარე ვერ ვნახე (შალიკო ტყეშელაშვილი,) დილის რვა სათიდან, როგორც მე, ისე სვე-ბიც ელოდებოდნენ, მაგრამ შალიკო ხან თორმეტ საათზე და ხან პირველზე

ტე მ ს ს რ შ შ ი

„თავის რიგზე“

წვეის დარგის საუბნო განყოფილებები არ ასრულებენ საწარმოო გეგმაში გათვალისწინებულ სამუშაოს, რაც გამოწვეულია იმ მახინჯ მოვლენით, რომადგილებს ცენტრი არ აწოდებს საჭირო მასალას.

ამაოა ადგილების გოდება:
ცენტრს არ ახსოვს მასალის მოწოდება.

უმიზნოა ადგილების გოდება:

ცენტრს მასალა რაში მოაგონდება? — ხომ არ მართებს.

ადგილების ვალია?! — ადგილისთვის ან ცენტრს როდის სცალია?! —

ბრალს ვინ დასდებს ცენტრის საქმის შეგნებით?

— არ სცალია: გართულია

გეგმებით: საწარმოო გეგმებს აწყობს ზევებათ, დაყოფილებს მუხლებათ და თავებათ.

ვერც სცილდება გეგმას სულის კვეთება, — ყველაფერი „თავის რიგზე კეთდება“.

—:—
ქკუისა და ტვინის ნაცვლად — ამბობენ—

ზოგის თავში თბლევ არის და ჭონია.

და ნას ლავში ჩაუარდნილი ურრემი ხშირ დ სახლში ნიტანილი ჰგონია.

დეპეშები

კახეთის რკინის გზაზე უქვალოდ დაიკარგა ღვინით დატვირთული რომოდები №№379748, 122689, 16415 და სხვა.

დაკარგულ რომოდების მოძებნა დაევალა სადგურ გურჯაანის ადმინისტრაციას.

—:—
თელავის სადგურის მოლარემ პაპიაშვილმა ტვირთის გაგზავნაში აღებული ფული, 335 მანეთი, ჯიბისაქვენ „გაატარა“, რის გამოც რკინის გზის ადმინისტრაციამ თვითონ „გატარებაში“ დახელოვნებული პაპიაშვილიც გამსახლისაქვენ „გაატარა“.

თბერ კონდუქტორმა პეტრიაშვილმა, რომელმაც სამსახურის „ზედმეტი ერთგულების გამო“ ჯერ ვერ მოიცალა ისეთი „წვრილმანი“ საქმისათვის, როგორც არის მისთვის საჭირო ინსტრუქციების წაკითხვა „უკანონო“ ბილეთებისათვის მატარებლიდან გადმოყარა 60 მგზავრი, დააჯარიმა 80 და ცხვირპირი ჩაუმტვრია „კანონიერ“ ჯარიმის გადუხდელობის გამო 40 მოქალაქეს.

სამხიარულო განცხადება

ვახარებული და გაბედნიერებული მოქალაქე კიკოლიკი ვაცნობებ მეგობრებს, ნაცნობებს და „ტარტაროზის“ ყველა მკითხველებს, რომ პარასკევს, 24 იანვარს ღამით ქუთაისიდან ტფილისში მოგზაურობის დროს მატარებელში

დაპარკე სილდრი

ახოვანი, ცხვირი მოკაული, „სირინოზის“ ხმით და „ანგელოზის“ ბრჭყალებით. მზოვნელს ვთხოვ ნუ ღამიბრუნებს.

ქალბის ნკურზა

ხომ არ გაიფორმებს

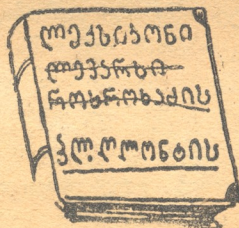
როგორც ვახ. „რამდენია პრავდას“ კორესპონდენტი გვატყობინებს ამას წინად აბასთუმანში ჩასულან სამსახურის საქმეებზე ბორჯომის რაიონის მსაჯული, მდივანი და იურიკონსულტი, რომლებიც აბასთუმანში რამდენიმე დღე დარჩენილან. კოპერატივის გამგის თანაშემწე მათ ყოველდღე უწერდა თითო კილო შაქარს. წასკლის დროს კი თვითეულმა მათგანმა თორმეტ-თორმეტი კილო „წაცოცა“ გამგის მოადგილის დანხარებით. როცა მას შეეკითხნ თუ რატომ აძლევს შაქარს ნორმაზე ზევით, უკანასკნელმა უპასუხა:

— უბრალო ვინმეებს ხომ არ ვაძლევ, მთავრობის ხალხიაო.

საკითხავია მუშკოპის თანაშემწემ რომ „ფეხი წაიკრას“ და ის რომ

კურორტ აბასთუმანიდან სხვა კურორტისაკენ „წაცოცონ“ „სააგარაკოთ რას იტყვის მაშინ „მთავრობის ხალხი?“ ხომ არ გაიფორმებს: — უბრალო ვინმე ხომ არ არის, მუშკოპის კბციაო?

„მოდნი რამე“ ლოქსიკონი

პლატონ ღლონტმა — სილნაღელმა ვექილმა გამწმენდ კომისიის კითხვაზე: რა არის პარტია? სახელმწი-

ფო? მემარჯვენე ვადახრა? და სხვა — უპასუხა:

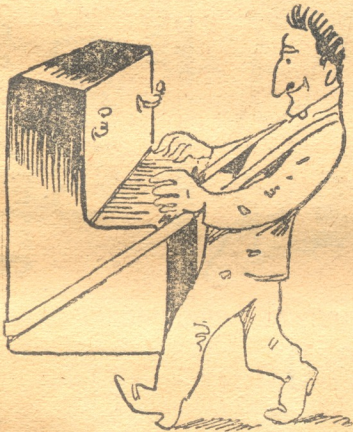
- პარტია არის პარტია,
- სახელმწიფო არის სახელმწიფო,
- დანაშაული არის დანაშაული,
- მემარჯვენე ვადახრა არის... არ ვიცი... არ მწამს არავითარი ვადახრა და არც მინდა ვიცოდე რამე მის შესახებ.

გამოსულა ლექსიკონი „იურისტის“ პლატონის, — სახელიც რომ პლატონის აქვს — რად არა ღირს მარტო ის? შიგ ახრები „სჯულმეტყველის“ ბრძნულად არის „ნაწერი“ — ეფინება ქალაქ სილნალს „სიბრძნე როხროხაძური“.

ფარცხი-მარცხი

ვანოს უყვარს როიალი, მისი დაკვრა და გრიალი

ბევრი იფიქრა დუშეთის სკოლის (ახალშენის) მასწავლებელმა ვანო კარსანიძემ, თუ როგორ გამხდარიყო პიანისტი. სულ ცოტა აკლდა, რომ ეს მიზანი გაეზოციელებინა: როიალი და მასზე დაკვრის ცოდნა. პირველი მიზანი (როიალის შეძენა) ვანომ ადვილად შესძლო: დაუძახა გლეხებს და სკოლის როიალი თავის ბინაზე გადაიტანა.

მეორე მიზანი (როიალზე დაკვრა) უფრო ძნელი და რთული აღმოჩნდა. ამბობენ—დიდ ნიჭს იჩენს მუსიკაში და მალე შეისწავლისო.

მაგრამ მოწაფეები და სოფლელები თხოულობენ—როიალის სკოლაში დაბრუნებას.

დააცადეთ ვანოს—ერთი ოპერა მაინც დასწეროს.

მზითავი უყვარს ლადოს... მზითავზე ფულიც ადოს. ქოქოსი.

— ჰოდა ასე დააჯერე სული ნუ წაგიწყდება. ბიჭად ბიჭი კარგია-თქო. საბჭოს თავმჯდომარეობა ხუმრობა საქმე ხომ არ არის? თავმჯდომარე ვარ მთელი თემის. ხომ ხედავს თვითონაც სასიამაო, თუ როგორ ჩემს სურვილზე ვატრიალებ მთელ თემს? როცა მინდა, მაშინ მოვალ სანსახურში. ძალიან ხშირად არც კი გამოვცხადდები. დავადებ ბოქლომა და.. ჰო, მართლა იმის თქმა კინალამ დამაფიქვდა. ჩემისთანა მოქეიფე კაცს, იშვიათად ნახავს კაცი.

— ასე ეუბნებოდა შუამავლის სოფ. გორდის თენსაბჭოს თავმჯდომარე ლადო, რომელიც ქალის მოსაყვანად ემზადებოდა.

და მართლაც გასჭრა შუამავლის დიპლომატიამ. ლადომ მოიყვანა ცოლი, რომელსაც მოჰყვა მზითვეი ურმებით და ფულად 300 მანეთი.

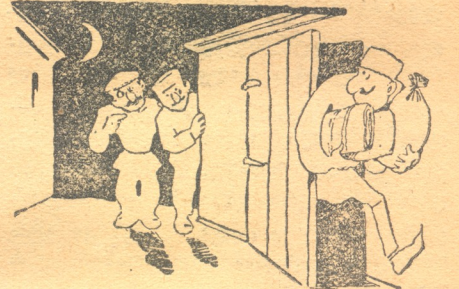
— ხათრიანი კაცი ვარ, იაფად მოგურიგდი! კოლტურულ რევიოლიუციის ხანაში წეტის ალება მეშინაობა იქნებოდა!—ამბობს ლადო სოფლელებში.

გუზაგი ამგობს მართალს, „გამგე სხვებს აძლევს ფართალს“

შალიკო.

თუ თქვენ შემთხვევით ჭიათურაში ნოგინდათ ღამით გავლა და თვალი მოჰკარით:

კოლხერატივის უკანა კარებიდან ვილაც ფრხილად მიიპარება მკლავებში ფართალ ამოჩრილი, — ქურდი არ გეგონოთ.

— არა, ქურდი არ არის. ის არტემ გუგუშვილია, კოლხერატივის გამგე დეისაძის მეგობარი. რომ სხვებს არ დაენახათ, გამგემ ღამით დაიბარა და საქონელი მისცა.

სამაგიეროდ, თურმე, არტემიც არ აკლებს დეისაძეს პატივისცემას. სწორედ მათზე ყოფილა თქმულია ხელს ხელს ჰბანს, ორივე კი... კოლხერატივის.

ნაკვეთხალი

დააწინაურა. რიონჰესის ადმინისტრაციამ, ერთ-ერთი მუშა - კორესპონდენტი, „დააწინაურა“ სამუშაოდან მოხსნით. მოხსნის მიზეზია რიონჰესის სამუშაოთა მმართველის ადგილობრივ კედლის გახეთქილი მხილება. იმასაც აპობენ, რომ ადმინისტრაცია დააწინაურებს ყველა იმათ, ვინც მსგავს მაგალითს მიბაძავსო.

„განწმენდილები“ აცხადებენ. მიწსახკომის აპარატის წმენდამ დაადასტურა, რომ საბჭოთა ტრესტში დიდ გაუფებრობას ჰქონდა ადგილი. თბილ-თბილ ადგილებზე მოწყობილი იყვენ ძველი ვაჭრები. წმენდის დროს „განწმენდილები“ აცხადებდნენ, რომ სამსახურში ივინი მოეწყვენ საბჭოთა აპარატის გაჯანსაღების მიზნით.

გულგრილად შეხვდა. განათლების სახალხო კომისარიატის დადგენილებას შრომის სკოლებისა და ტენიკუმების განუწყვეტელ სამუშაო კვირაზე გადასვლის შესახებ, გულგრილად შეხვდა ზოგიერთი მასწავლებელი, ადგან მათ განუწყვეტელ სამუშაო კვირაზე გადასვლა, საშუალებას უსპობს ქეიფში გაატარონ საეკლესიო დღე-

სასწაულები. ამ მოვლენას, ისინი ხსნიან როგორც ანტიკვარტისტულ მოძრაობას.

მამე შთაბეჭდილება დასტოვა. ქუთაისის მაზრაში გლეხობის მასიურმა ლტოლვამ კოლმეურნეობებსა და კომუნებში, მამე შთაბეჭდილება დასტოვა ადგილობრივ კულაკებზე და სასულიერო პირებზე. როგორც სარწმუნო წყაროებიდან გადმოგვცემენ, მათ განზრახული აქვთ ხელი აიღონ ანტი-საბჭოთა მოღვაწეობაზე.

კეთილი განზრახვა. როგორც სარწმუნო წყაროებიდან გვატყობინებენ, საქართველოს მთელ რიგ სოფლებში, კულაკებს გადაუწყვეტიათ „დიპლომატიურად“ შეხვდნენ თესვის კამპანიასთან დაკავშირებით, ქალაქიდან სოფლად მივლინებულ მუშათა ბრიგადებს.

დაავიანეს. სავაზაფხულო თესვის კამპანიის ჩატარების ხელის შეწყობის მიზნით. კოლმეურნეობათა ცენტრმა და მიწსახკომმა ურთიერთშორის შეთანხმებით გამოიტანეს დადგენილება, რომ სატრაქტორო საღვურებისა და კოლონების მოწყობა დაამთავრონ საშემოდგომო თესვის კამპანიის დასრულებისას.

ინდაურების შესახებ

ოზურგეთის „საბარასკევო“ ბაზარს ლევარსი ცნობისმოყვარეობით ათვალიერებდა, რომ გაეგო სურსათ-სნაოვავის ფასები.

— რა ღირს, ბიჭო, მაგ ინდაური?
— შეეკითხა ლევარსი ბოხვაურელ ბიჭს.

— ემჟსი მანეთი ბატონო! —

სწორედ ასე ერთმანეთზე ასხმულად! — უპასუხა ბიჭმა ლევარსის.

— რავა! თოხარიკია თუ?! რა აზრია ექვსი მანეთი მე ისეთი ინდაური მყავდა, რომ... იცი რა ინდაურები მყავდა?

და ლევარსის გარშემო თითქმის მთელი ბაზარი შეიკრიბა.

— გავკვირავდი ხელს ასე, — და ლევარსიმ ჰაერში გაიშვირა ხელი, — დოუწუნწრუჭები ინდაურებს, აფრინდებოდენ და ზე კაკალ ხელზე დამაჯდებოდენ. მეცხრე ინდაურს ცალი ფეხი უფარდებოდა, ვერ ეტეოდა ხელზე. ასე ჩამომყავდა ცხრა ინდაური ბაზარში და თითოს ექვს აბაზად ვყიდდი. შენ კი ერთ ინდაურს ექვს მანეთად აფასებ. ექვს მანეთად უწინ თოხარიკ ცხენს იყიდდი!

ლევარსი როხროხაძე

მიიღება ხელისფურცლი

თებერლისათვის

„მუჟა“-ში და ჟურ. „ტარტაროზში“

ანკეტის მსხვერპლი (მიზაძმა)

სარაიონო ქალბატონი იყო ბატარა ქონდარა, საბჭოთა, სკოლის, მუშაკობით, — სხვა თითქმის არა ქონდარა.

სამუშაოებზე მკვლანი კავშირში ჩაწერილიყო, და რაიონკომისა მდივნად მათ ესვათ ილიკო. ტან-ახოვანი, მეტყველი, ხალისიანი გულითა, ქვიფში ტოლუმბამობდა და ღვინოს სვამდა კულითა. ერთ მშვენიერ დღეს... (ახ, არა, ის დასაქცივი დღე იყო:

ალალმა კაცმა იმ წყველდღეს თქვენი ჭირი „წეილო“) თითქოს მოკლილი ილხენდეს, საქმე არ ქონდეს გაკვენტა,

მოსდის ოლქიდან ილიკოს ვეებერთელა ანკეტა. ათი ვეება ფურცელი, საშიში სანახავია.

ზედ ხუთი კაცი ხელს აწერს თავმჯდომარე და ზავია. თვით ანკეტაში მთავარი თუთხმეტოდე თავია და ყველა თავში კითხვების მოზავებულნი ზავია.

- სად დაიბადე?
- რომელ წელს?
- ვინ იყო შენი ნათლია?
- თვე? რიცხვი? რომელ საათზე?
- დაბადების დღე რა დღეა?
- რა სჭამდა ბაბუა შენი?
- რამ მოკლა შენი ბებია?
- მამიდაშენი ელპიტე ვის, როდის შეტულეობია?
- როდის მიიღეს კავშირში დები და დეიდები?
- რომელ პარტიას მისდევენ ქვისლები და სიძეები?
- თუ უცოლო ხარ, აღნიშნეთ:
- როდის, სად დაქორწინდებით?

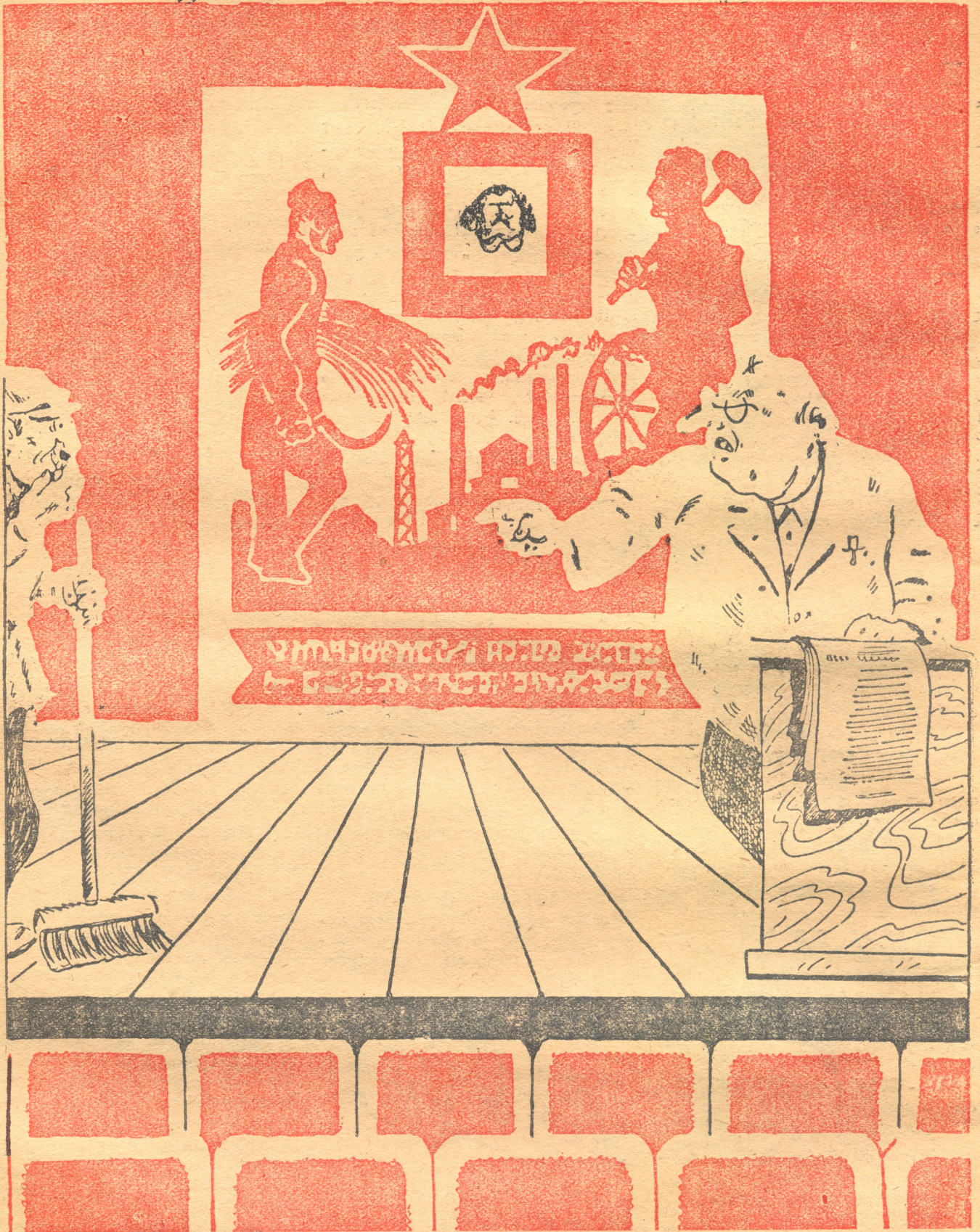
— თუ გყავთ—

- რას სჭამთ და რას იცვამთ?
- ან როდის განქორწილდებით?
- მსჯავრდადებული ხომ არ ხართ? (აღნიშნეთ მუხლი, სტატია).
- რამდენი შეგიჭამიათ იხვი, ქათამი, ბატია?
- მათში ვარია რამდენი?
- რომელი ჯიშის?
- რა ფერის?
- რომელი წლიდან დაქვრივდა მეუღლე თქვენი შაფერის?
- გაბრიელ ეპისკოპოზი რომ მოკვდა, თქვენ იმ ხანებში

- რას აკეთებდით? რას სვამდით? ან რა გეთესათ ყანებში?
- შენგან შექმული ლობიო რამდენი გრამი მოვიდა?
- ვაჟი გყავს? რა ხნის იქნება? სიდერლი?
- თქვენი ცოლის და?
- შენი მძახალი ფოტინე ძეობას რატომ გადაყვა?
- როდის მიგიღეს კავშირში?
- რა ხნიდან?

— სად?..
და სხვა...და სხვა
როცა ილიკომ ანკეტა შუამდე გადაიკითხა, ამოიოხრა მწუხარეთ და ნალვლიანათ იკითხა:
„ვინ უპასუხებს ამაზე“?.. და იქვე გული გაუსკდა, და გაცივებულს ანკეტაც უცებ ხელიდან გაუსხლტა.
მედღუა.

„თვითკრიტიკა“

დამლაგებელი გამგეს: — დარბაზში არავინ არის! ვის უკითხავთ მოხსენებას.
— მე არ ვარ თვითკრიტიკის წინააღმდეგი, პირაქით, თვითკრიტიკა კარგია, როცა არავინ გისმენს!